

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: XXX. Nullus securus est de veritate su[a]e contritionis/ Multominus
de consecutio[n]e plenari[a]e remissio[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

¶ Tercio, Contra naturā & vim vocabuli est, vt sit in p̄ate
Pape, per suffragiū redimere, Nā quātūcūq; opus sit excellens;
si ip̄m v̄git in suffragiū, non vt opus, sed vt suffragiū, opat̄.
Exauditiō suffragiū, potius redimit, Aut ergo, alijs nominib;
de re ip̄a loquit̄, & tunc peius fallunt, Aut si pprio vocabulo
de re sua loquit̄, tum non stat sn̄a cog: repugnāte vocabulo
suffragiū, significationi & intellectui potestatis.

¶ Quarto, Tunc prorsus nulla esset d̄n̄a inter suffragiū &
p̄atē, nisi vocet̄m, re ip̄a erūt idē, Quia idē efficiunt sine alio
requisito vltra volūtate Pape, Cur ergo non tacet suffragium,
& cessat nos cogere alia intelligere per suffragiū, q̄ per p̄atē.

Hic iterū p̄testor optime lector, m̄ de suffragio cuiusmodi
loqui, tanq̄ vere esset tale: Nā meā inīam dixi supra, q̄ dubitē
nec intelligā, an s̄, aut esse possit tale, Q̄ ideo dico, ne mihi
ipsi quisq; contrariū me sibi fingat, dū hic velut assero suffra-
giū, quod prius pene negari.

CON: XXIX.

Quis scit/ si om̄s anīe velint redimī a purgato-
rio/ sicut de Sancto Seuerino & Paschali factum
narratur.

¶ Non quidē fide dignā scripturā de h̄s duob; legi, Narrari
enī audiui, q̄ potuissent suis meritis liberari, si min; voluissent
glorificari, ideo potius sustinuerūt gloriā visionis, Sed in h̄s
credat q̄sq; q̄ velit, mea nihil refert, Non enī negant, quin &
alias poenas luant anīe in purgatorio, q̄ supra dixi, Sed volui
vt etiā illis remissis, non euolarēt, nisi & sanarent̄ in gr̄a p̄fecte

Posset̄ fieri, vt aliquē nollēt redimī, ex nimia dei charitate,
ex eo sit verisimile, q̄ Paulus & Moses potuerūt velle esse ana-
thema, & sepationem a deo in eternum, Si tale in vita facere istī
prompti erāt, non vidēt negādū, & a defunctis idē fieri posse,
de q̄ exēplū de q̄dā Virgine, Vide in ser: Tauleri; q̄ sic fecit.

CON: XXX.

Nullus securus est de veritate suę contritionis/
Multominus de consecutiōe plenarię remissiois.

¶ Hec dico, eorum sciam qui volunt contritione esse necessa-
riam ad remissionem poenarum. Et non uident, quod vehementer in-
certa reddant omnia. Et satis patet concludi. Nam prima parte oes
asserunt. Secunda autem necessario sequitur. Meo autem iudicio potest fieri
certa remissio poenarum, scilicet Canonica, etiam si ille dignus non
fuerit, nec contritus: Non enim contritio: nec certitudo con-
tritionis, requiritur ad poenarum remissionem. Quia tenet remissio:
etiam si fictis concedatur, cum sit in mera potestate Papae. Illi uero ut
supra quod dictum est, si alias poenas quam criminum, uolunt remitti,
scilicet quantumque mortalium peccatorum, faciunt, dum nimium magni-
ficant indulgentias, ut nullae sint indulgentiae. Quia nec indulgen-
tiae quidem sunt, si incertae sunt. Incertae uero sunt, si in uero super
absoluenti conscientiam, non super clauum potestatem. Maxime
uero, si & super omnium peccatorum mortalium, non tamen criminum ma-
nifestorum, contritionis, nituntur, cum nullus certus sit se sine peccato
mortali esse. Certus autem esse potest, quod sine crimine est, id est sine peccato
de quo coram Ecclesia possit accusari, ut supra. Ideo illam concludo
nego esse ueram, meo sensu loquens. Posui autem ut uideretur illi ab-
surditate suae iactantiae, quod indulgentias extendit.

¶ CON: XXXI.

¶ Quod rarus est uere poenitens / tam rarus est uere indul-
gentias redimens. id est rarissimus.

¶ Iterum eorum loquor inania, ut uideant suae licentiosae predi-
cationis temeritate, imo contradictione. Qui cum tam multis
eas potest clamitent, & tamen confitentur paucos esse, qui angustam
uiam ambulat, non dum erubescunt, neque attendunt quid loquantur.
Sed nec mirantur. Non enim susceperunt officium contritionis & an-
gustae uiae docendae. Meum itaque sensum dico, quod & si pauci sint con-
triti, Multi, imo omnes in tota Ecclesia potest esse liberi a poenis Can-
onum, per ablationem Canonum, sicut & uere nunc sunt.

¶ CON: XXXII

¶ Damnabuntur in eternum cum suis Magisteris / qui per
has ueniunt / securos sese credunt de sua salute.

¶ Hanc assero & probo. Sic Hieronimus: xvij.
¶ Maledictus qui spem suam ponit in homine, & ponit carnem
brachium suum. Non est enim nobis uulla fiducia salutis, nisi uero Ihesus